

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De persecutione quae sub Domitiano orta est. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

*Quod Abilius, secundus Alexandrinorum fuerit episcopus,
& Romanorum Anacleus, & eiusdem ecclesie Ana-
cleto Clemens successit tertius, & de epistola
Clementis. CAP. XII.*

Cum Vespasianus, decem annos regno esset perfun-
ctus, Titus filius, Imperator ei successit. A quo bi-
ennio imperio iam gubernato, Linus episcopus, cum
duodecim annis Ecclesie Romanæ ministerium obis-
set, Anacleto eam tradidit. Postquam autem duos annos
& menses totidem Titus rexisset imperium, in eius locum
Domitianus successit. Quarto anno Domitiani, Aria-
nus, primus Ecclesie Alexandriae præfuit: qui cum annos
viginti duos in eo munere complevisset, exiit à vita. In
cuius locum secundus successit Abilius. Duodeci-
mo anno huius imperij, cum Anacletus Romanam Ec-
clesiam annos duodecim episcopus administrasset, eum
secutus est Clemens: quem Apostolus in epistola scripta
ad Philippenses cooperarium suum fuisse docet. Cum *Philip. 4.*
Clemente, inquit, & reliquis meis cooperariis, quorum
nomina sunt in libro vitæ. Huius vero Clementis una
fertur esse epistola omnium iudicio approbata, illustris
illa quidem & digna planè admiratione: quam tanquam
ex Romanæ Ecclesie persona ad Corinthiorum eccle-
siam tum quidem exaravit, cum iam Corinthi grauis es-
set conflata seditio. Hanc sane cum veterum, tum nostra
ipsorum memoria plurimis in ecclesiis publicè lectam v-
surpatamq; cognouimus. Quod autem (vti docuimus)
id temporis Corinthiorum seditio concitata sit, Hege-
sippus locuples testis est.

De persecutione quæ sub Domitiano orta est.

CAP. XIII.

Cum Domitianus multum in multos credulitatis &
nequitie declarasset, & non exiguam patritiorum &
illustrium virorum multitudinem Romæ temerario
& iniquo iudicio interemisset, aliosq; infinitos dignita-
te præstantes non solum patriis finibus eiectos, exilio
multasset, sed etiam omnibus facultatibus ac fortunis
immeritò & sine causa exuisset, tandem in sceleratâ Ne-
roniani in deum odij & impietatis hæreditatè successit.

G 2 Secun-

EVSEBII HISTORIAE

Secundus namque erat, qui contra nos Christianos (licet pater eius Vespasianus nihil iniuriæ, aut mali in nos animo aliquando excogitasset) persecutionis incendium excitavit.

De Ioanne Apostolo, & eius Apocalypsi, & Phlania domitilla. CAP. XIII.

Eodem tempore fertur Ioannem Apostolum, pariter & Euangelistam adhuc in vita manentem, propter testimonium, quod verbo Dei perhibebat, in insulâ quæ Patmos dicitur relegatum. Irenæus verò ubi scribit de numeri nominis Antichristi supputatione (quæ in Apocalypsi, quam Ioanni ascribunt, memoratur) in quinto libro contra hæreses ista de Ioanne ad verbum loquitur. Vtrum palàm nomen ipsius Antichristi isto tempore prædicari oporteat, ab illo, qui eam diuinam Apocalypsin & reuelationem viderit, satis explicatum est. Neque enim longo tempore antè, Cælestis illa visio cernebatur, sed nostra propè ætate in ipso fine imperii Domitiani. Tanto perè vero temporibus illis, quæ suprâ demonstrauius, nostræ fidei doctrina splendebat, vt hi etiam scriptores, qui à sermone & disciplina religionis nostræ videantur prorsus alieni; historiarum suarum monumentis cum persecutionem, tum martyria, quæ id temporis gesta erant, tradere minimè grauati fuerint: Qui etiam temporû ordinem accurate, & tanquam ad amissim obseruabant, narrabantq; Flauiam domitillam ex sorore Flauij Clemētis (qui vnus ex consulibus tum Romæ fuit) prognatam, cum aliis plerisq;, ob Christi testimonium anno decimo quinto Domitiani in insulam Pontiam supplicij & multæ causa extrusam.

Iren. lib. vlt. cap. 5.
Apoc. 13.

Quod Domitianus eos qui à David descenderant occidi iubet, & de propinquis seruatoris nostri.

CAP. XV.

Cum Domitianus ipse omnes Davidis stirpe & familia pro seminato e medio penitus tolli iussisset, vetus fama est, Iudæ posteros (hunc fratrem seruatoris secundum carnem fuisse liquet) utpote qui non à Davide solum suum genus, sed etiam ab ipso Christo sanguinis